

faa vil det Samme gjentage sig." Sa ganske vist vil man finde Højskoleelever i saadanne Egne, thi den finder man jo allevegne; men man finder ogsaa mangfoldige Andre, der ere dygtige Jordbrugere og Meierimænd, og det, endstjøndt de aldrig have været paa nogen Folkehøjskole. Saa udtalte han derefter, at Skolen i Aalborg befattede sig ikke noget med Politisk; det var ikke dens Gjerning. Han sagde: „I det Hele taget spille endnu Folkehøjskoleeleverne en meget lille Rolle i det politiske Liv eller i den stærke politiske Agitation." Min Erfaring gaar dog i en anden Retning, og jeg kan ikke undlade at udtale, at i den Egn, hvor jeg særlig er kjendt, nemlig i det sydlige Jylland, der spille Folkehøjskoleeleverne en temmelig betydelig Rolle hver Gang, der er Tale om politisk Agitation — og det altid i Venstre-Retning —; i vor Egn ere disse politiske Agitatorer særlig udgaaede fra Aalborg Højskole. Jeg skal tillade mig at minde om Noget, som i sin Tid tilbrog sig paa Aalborg Højskole, og som jeg i Virkeligheden tror er Politisk i sin allerreneste Skikkelse. Da de Herrer Moes og Nielsen rejste tilbage fra Kjøbenhavn — det var jo et Slags Triumftog igjennem hele Jylland — bleve de ogsaa fejrede ved Stationen i Beien af Folkehøjskoleeleverne fra Aalborg. Om Lærerne vare med, skal jeg ikke kunne sige; men det er et Faktum, at de have været med ved en anden lignende Leilighed; men efter hvad der stod baade i Høire- og Venstreblade umodsagt, saa mødte Eleverne paa Beien Station og fejrede disse Herrer paa deres Gjennemrejse. Det ærede Medlem fra 11te Kreds udtalte ganske vist forleden, at han ikke havde noget videre Ansvar for, hvad Eleverne gjorde, naar de vare udenfor Skolen; det skal jeg til en vis Grad indrømme, men det staar for mig, at en Højskoleforstander maa have en saadan Myndighed og Indflydelse, at han kunde forhindre en saadan Demonstration, hvis han vilde. Det gamle danske Ordsprog: Som Herren er, saa følge ham hans Gende, indeholder en hel Del Sandhed. Det ærede Medlem udtalte som sagt, at der ikke drives Politisk i Aalborg, nei, man arbejder i sædelig og religiøs Retning. Man uddannede Præster, som gik til Nordamerika, og Missionærer, som gik til Indien. Det var egentlig det, man lagde særlig Vind paa. Jeg skal være meget villig til at indrømme, at Skolen i Aalborg ganske vist udøver en gavnlig Virksomhed lige overfor sine Elever i sædelig og religiøs Retning; men det forekommer mig dog, at man ogsaa i den religiøse Retning, som det ærede Medlem betonedede, der blev

lagt Vind paa, i alt Fald een Gang er gaaet temmelig vidt. Jeg vil tillade mig at minde om, at Aalborg Højskole aabnede sine Porte paad vid Gald, da man begyndte med at ordinere Præster i Aalborg. Det staar for mig, at naar en Skole aabner sine Porte for en ulovlig Gjerning, som førte til, at de Mænd, som befattede sig med den Sag, bleve idømte store Bøder — eventuelt Fængsel —, finder jeg ikke, der er nogensomhelst Grund til at støtte en saadan Skole ved ekstraordinære Bidrag. Ja, jeg har nu kritiseret de Dele af Taleren, som jeg særlig mente havde det behov, for at behjælpe Forholdene i en anden Retning, og jeg skal slutte med at udtale, at jeg paa det Bedste anbefaler Mertallets Forslag under Nr. 13 til Vedtagelse af det høie Thing. Jeg haaber ganske sikkert, at det vil ske, idet jeg ikke frygter for, at det høie Thing ikke deler min Mening, i alt Fald i det Væsentlige.

Blom: Den høitærede Ministers Bemærkning om, at der paa mangfoldige andre Steder i Finantsloven findes Poster, der maa betegnes som personlige Bevillinger, kan jeg naturligvis ikke Andet end fuldstændig tiltræde. Hvad jeg derimod ikke kan være enig med den ærede Minister om, er, at det er nødvendigt, at der findes saadanne Poster. Jeg tror, at det maa være en af Thingets Bestræbelser lidt efter lidt, da det sagtens ikke kan gaa paa een Gang, at komme bort fra disse personlige Bevillinger, der i mine Dine ere en ren Pest for det parlamentariske Liv. Jeg har stillet et Forslag angaaende en enkelt personlig Bevilling, det fortryder jeg ikke. Vel henviste den ærede Minister til, at jeg paa et andet Punkt havde været med til at tiltræde en personlig Bevilling eller rettere sagt med til at indsætte en saadan. Jeg skal dertil kun bemærke, at naar jeg har været med til anbefale, at der gives Lektoren i Fysiologi ved Universitetet Ansættelse som Professor, har jeg netop gjort det, fordi jeg derved vilde tage, hvad jeg vil regne for en personlig Ubillighed, bort fra den Bevilling, som er given til de andre Lektorer, der ere blevne Professorer. Jeg vilde anse det, om ikke for en Uret, hvad ogsaa den ærede Minister benegtede, saa dog for en grov Ubillighed, om ikke Lektoren i Fysiologi bliver forfremmet paa samme Maade som de øvrige Professorer.

Formanden: Det 4de Medlem for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.